

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fierde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 182. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030264691152.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Sin hitsig Ridderstii, hand midt i Kredsen tager,
Planeters mellem-vej, sin Bruud til beste drager
liskaald *Saturnum* hand dermed i Spillet griber,
Oc Maanens stoore fuct, til middel-maade drifver.
Thi foor hand maane-vej, hans heede os forbrændte,
Gik hand *Saturni* Stii, os Frost oc Snee rood-skændte.
Hvad skal jeg siunge meer? din bortgang alle græder
Som findis her paa Jord: din Tilkomst alle glæder.
Du Snee oc kolden lis, i engen *distillerer*,
U-vær du skaffer af, oc natte-frost *casserer*,
Sluud, taage, riim, Slagregn, til deilig Luft du vender
Fryct, *melancholske* drøm, oc anden Fulhed skender.
Hvo dig at roose gaaer, sig icke vel besinder,
Fordrukner slet i priis, ej bund, ej bredde finder.
Dog maae jeg Konning høj, med tuctig finger bryde,
En liiflig uurte-kost, min *Musæ* Hiert' at fryde,
Af den atskillig flor, som du adskillig tiide,
Stafferer Jorden med om Sommeren den bliide.
Thi at din fooster-kraft oc qvægend' Amme-arme,
Sit kaalde Skøde-barn, omringe kand oc varme,
Et sætte ned af Knæ, et andet strax optage,
At intet græde skal, ofvr frossen finger klage:
Maae din ild-varme Vogn, ej tvende morgen-stunde
Af samme Himmel-port udkiøre nogenlunde,
Din' Hæste ligesaa varm-puustende fremvandre,
Oc maae hver Aften-stund, sin grade-stald forandre.
Grøn-bladig Vaarens dag, hoos os de qviste skyder
Naar Høst-dag, andensteds, sin fruct aflæs oc nyder,
Oc naar vi Sommer tiid, i græs oc uurter springer,
Da Vinter andensteds, de Diur oc Fugle tvinger.
Saa hastig skalt du ej, dit Vinter-lob omkrumme,
Mod *Erichtonium*, oc Biørnen op at komme,
Hvor du tre Maanedes tiid din reise fast forandrer,
Den hoorned væder, Tiur oc Tvilling gennem vandrer:
At den Snee-klædde mark, skal jo et Vexel giøre,
For Vinter-Kiortel hviid, en skøn græs-grøn iføre.